

Ezen lapok minden héten négyezer, u. m. kedden, csütörtökön, pént. és vasár. jelennek meg. **Előfizetési ár** felévre Buda-pesten házhoz-hordással 5 ft., Postán horitékban hetenként kétszer küldve 6 ft 24 kr., négyszer küldve pedig 7 ft 12 kr pp. A hirdetések minden négyezer hasábozott apróbetűs soraért vagy ennek helye-

Csütörtök

622.

Julius 8. 1847.

BUDAPESTI HIRADÓ.

Ért 5 ez. kr. a kettős hasábu sorért pedig 10 p. kr. fizetetik. **Előfizethetnél helyben a kiadóhivatalban, hatvani utcai Horváth-házban 583ik szám alatti földszint, és minden királyi postahivatalnál.** — Az austriai birodalomban s külföldre menendő példányok csak a bécsi császári postahivatalnál rendelhetnek meg.

Lapjainkra az előfizetés még mindig nyitva áll.

TARTALOM. Magyarország és Erdély. Előleptések. Megyék és városok: Közgülemek Biharban és Nyírában. Székelyfehérvári életbiztosító intézet és még valami. Budapesti hírbang. Kimmutatása a magyar középponti vasút pest-váci vonalán — megnyitása óta f. évi június végeig történt személyszállítások és bevételeknek. A pest-váci vasútvonalon mult héten utazott személyek száma. Bel- és külföldi vegyes közlemények. Ausztria. Külföld. Nagybritannia. Franciaország. Poroszország. Hivatások és magánhirdetések.

IRODALOM ÉS TUDOMÁNY. Felelet a természettudományi egyesülettől föltett pályakérdésre. Irta dr. Moesi Mihály. Pesten, Bejmel József bet. 1846. 58. l.

MAGYARORSZÁG ÉS ERDÉLY.

A mlgtu magyar kir. udv. Kamara a bánsági k. bányakerületen megüresült első bányakamrai sebész-állomásra ottani második sebész Liedl Zsigmondot, s az ekép megüresült második bányakamrai sebész-állomásra Ohnesorg Károly királyrétii kamrai sebész érdemesté.

Megyék és városok.

BIHARBÓL. V. — Olasz, jun. 21. Van-e ember, ki folyvást a jövőd homályos kárpitja alá láthatna? s ki nem szeretne eltűnt életében legalább egy lépést megváltoztatni? Egyetlenegy sincs! S mi gyarló emberek politikában is mindent csak a keserű tapasztalás u'án tanuihatunk meg, mond Burke, s ennek élő bizonyítéká nélkül nem tudhatunk semmit igazán, sem egyesek, sem az összes emberiség boldogsága érdekében. Biharban főleg, mivel politikailag leggyaralóbb volt a hon megyei közt, legfőbb tanulságra is van szüksége: hogy felszázados bűnmámorából hovaalább kiábránduljon, s mint illik, a megsértett rend és szabadság biztos ösvényére visszatérjen. Azért mi ezen erkölcsi mottóra fogunk gyásos szerencsétlenségeink elősorolásában hivatkozni folyvást, valamig azt nem tapasztaljuk: hogy a szent ezél, mely lelkünk előtt lebeg, s mely se nem alkotmányse nem szabadság-ellenes, megvénk ha'raim belül diadal nyert. E ezél nem lehet! Magyarország alkotmányos ország, s mint ilyennek kebelében politikai pártok is fejlődhetnek s fejlődnek is, melyek a különböző érdekekhez képest, ugyanannyi különböző szint 's alakot ölthetnek, de abban, hogy a nemzet boldogsága legnagyobb érdekere nézve mint táborithatlanul hű s becsületes hazafiak találkozzanak össze: hazaárulás büne nélkül, nem szabad különbözniök egymástól! És ez sem lehetlen; mert bár igaz, hogy ama nemes honszeretet 's lángoló hazaság csak pusztán elméleti határkő a pártok küzdelméi közt, miszerint egymás jogkörébe ne vágjanak s a közvélemény rögtön határozott s egyenlő irányt kapjon, mindazáltal hazánk sorsbeli viszonyoktól föltételezett politikai békés átalakulásában vizsgálható lehetőség arra, hogy mind loyális kormányunk becsületes jó szándoka 's honboldogító tettei, mind pedig ezek folytán 's irányában a különböző pártok különböző véleményei nyiljan, korán 's üdvös hatással ismertethessenek az 52 municipium által. S kérdem: vajjon nem ezen elvek győzelmének kell-e tulajdonitanunk már is, hogy jelen gyűlés alatt B. J.-nek a kormány alkotmányos eljárása ellen tett igazságtalan indítványa véleményfőbbre nem találhatott? A helyzetek és tények constatározása legügyesb politika, mely

a legszenvedelmeseb vitaközös közepett is láttatja a pártok kitűzött céljait, akkor kivált, midőn az indítványozó maga legkevésbbé ismeri a tárgyat, melyről szólni akar. Ez történt, — mi tagadás benne! — B. J. tb. urral is jelenleg. Oly zavart oly érthetetlen vala beszéde, hogy még pártja emberei közül is csak azok érthettek belőle valamit, kik ezélba vett indítványa előterjesztése iránt vele conferenciáztak. Rendes dolog — mond Swift — hogy a legjelesb szónokok előadásában is mindig némi fölsértő akadozás vétehetk észre, midőn igazságtalanságra emelik szavakat. Hajlandók is voltak a conservatívek ezen indítványt, vagy jobban szólva keserű összezavarodást mellőzni, mely talán abból állhatott: miért nincsenek az alispáni idő-zaki jelentésben megyénknek a két k. biztosság kövélkeztében történt politikai dolgai is megemlítve? Aztán polgári aggodalma (ah!) a tisztelt urnak a kormány erélyes fellépése ellen, s e végből alázatos felírás a fejedelem számolyához; — minthogy azonban azt is magában foglalá: miszerint a tisztelt ur már egyik kir. biztós működésével sincs megelégedve, és hogy nemely elenzéki szónok által a bővebb vitatás folytán oly okokkal is támogatott, miket az ébredő conservatív párt egy jó akaratu 's becsületes kormány irányában 's egyenesen az alkotmány érdekében mindig köteles megezőfolni: ök is bebecsületesek a vitába, mely mindkét részről, azon különbözőséggel, hogy az első megtámadás most is mint máskor a baloldaltól jöve — igen élelken folytattott. S Gy. másodalispán ur kétségteletlenül megmutatá indítványozó B. J.-nek, miszerint az alispánok épen nem hibáztak idő-zaki jelentésökben, sőt szükség sem volt a felhozottak megemlétségre; mert, hogy A — sy kir. biztós működése folytán a megyében többen fenytő kereset alá jöttek, azt a nevezett kir. biztós ur tudatta a megyével 's aprilis havában ez okból gyűlés tartatott, a mikor kir. biztós F. G. meghatározott jövelele is hirül adatot. Ezek szerint a mindkét rendű kir. biztosság működése tudva levén a megye előtt, következőleg azok iránt, annál is inkább, minthogy e tekintetben az egész dolog nem tartozik a rendek bírósága elibe — jelentést tenni — szükségteleten volt. Várjuk el a munkálatok eredményét, és ha kell, akkor tanácskozunk a felírás szükségessége fölöl. A kir. biztós F. G. ur működését illető vádiratok még nálam kitéve vannak az érdekeltek általi megolvashatás végett, melyekről győződjenek meg a rendek, hogy annak idejében és pedig a kifejlesztő körülmények elősorolásával, hivatalos jelentést tenni el nem mulasztandom. E kijelentésre közös lón a megállapodás: mikép a gyanusított idő-zaki alispáni jelentésben semmi hiba nem követtett el. De halljuk tovább is a dolgot! H. J. kamarai ügyvéd illy formán fejtezte ki magát B. J. említett indítványára: „Alkotmányos hazánkban, hol a legfőbb hatalom és a nemzetnek egymás irányában minden viszonyai szinty mint kötelességei szentesített törvényekkel vannak elrendezve, a hazafii érzelem legmagasztosabb feladatának ismerem, örködni vagy legalább figyelmezni arra, hogy törvényeink minden oldalról szigoruan megtartassanak. Ez az szemponbtól kiindulva mindenkor elismerő hálás tisztelet ébred kebelében azok

iránt, kik a megsértett vagy mellőzött törvény felidézte kör-állapot orvoslását az örködni tartozó megyei közönség előtt alkotmányos észszerű javaslattal hozzák indítványba. Valahányszor azonban a hazai akár balértesülés, akár nemes elragadtatás, vagy bármely más nézeteknél fogva téveszmekkel és alaptalan tényekkel indokolja indítványát, mindig kötelességemnek ismerem a törvények és törvényes hatalmak iránti tiszteletből eltérő véleményemet nyiltan kimondani. Illy szempontokból kívánok B. J. azon indítványához is szólni, mely, ha egyszeri hallásból kivehettem azt, három részre oszlik, jelesen: 1) hiányosnak találattik az alispáni idő-zaki jelentés, mert a megyében történt politikai mozgalmakról benne említés nem tétetik; 2) a megyében működött k. biztósok törvénytelen eljárásokról vádolttak, 3) a kormány ellen törvénysértés hozatott fel. S mind ezen sérelmek orvoslásául ő felségéhez terjesztendő felírás indítványoztatik. Az idő-zaki jelentés hiánya iránt másodalispán ur engem megnyugtató czáfolatát megléven azon gazdálkodó eszély-nél fogva, melyet a mostani rövid gyűléshez képest az igazgatói tárgyak halmaza igényel, bővebben hozzá nem szólók, kénytelen vagyok mégis megemlíteni, mikint az idő-zaki jelentésnek hiányát abban találom, hogy épen indítványozó tb. ur személyét tekintve, egy körülmény benne fel nem hozatott. Ugyanis F. G. kir. biztós ur a megyében működven, az érdekeltektől feleleteiket annak idejében ő méltóságához be nem adhatták, s a mint tudom, némelyeknek feleleteik mai napig is hátra vannak, azon oknál fogva, mert a biztosi nyomozó-iratokból az L. és M. alatti tanuvallosások eltévedvén, az illetők nem tudták a terheltesekre vonatkozó vallomásokat megtekinteni. Siker nélkül hajhászták az iratokat, azoknak nyomába jönni nem lehet, s épen a sérelemtől panaszkodó B. J. ur is, kinél mint volt másodalispánál az iratok letéttettek, azt állította, hogy az iratok nála nincsenek, nem is voltak. De később kir. biztós ur ő mlgtu B. J. ur térítvényét iratai között feltalálván, az iratoknak nyomába jött. B. J. ur, bárha előbb tagadta, később mégis előadta az iratokat; miután pedig ez oly tény, mely több érdekelteket, feleleteik beadásában akadályul szolgál, úgy, ha az idő-zaki jelentésnek van hiánya, az bizonyosan nem egyéb, mint hogy az alispáni hivatal B. J. ur irányában felettébb nagy kiméltetl viseltett. A mi már a kir. biztósok törvénytelenségeit illeti, azok egyáltalában nincsenek megbizonyítva, mert azon gyanusítás, mintha F. G. ur ő mlgtu a legközelebbi mult gyűlésen történt kijelteseket vetto volna vizsgálat alá, egy megyei felírás alapjaul, ha csak a megye méltóságából gnynt üzni nem akarunk, nem szolgálhat; nem pedig azért, mert a sérelemnek állított vizsgálódást és annak irányát kir. biztós ur ő mlgtu senkivel 's így az indítványozóval sem közölte, arról tehát tudomásunk egyáltalában nincs; ha pedig mendemondánál szilárdabb okokra nem támaszkodhatunk, úgy nemcsak a törvényesség, de a józan okosság is elhallgatást parancsol. A másik kir. biztós ur eljárása is részrehajlással gyanusítatik, mert annak eredményét az indítványozó egyoldaluan állította, pedig azon kitűntetésnek, melyben az indítványozót

Irodalom és Tudomány.

FELELET A TERMÉSZETTUDOMÁNYI EGYESÜLETTŐL (társulattól) FELTETT KÉRDÉSRE: Adassék-e a természettudományok nagy jelentősége, a két magyar testvérhaza anyagi és szellemi boldogsága kifejlesztésére. Mutattassanak egyszerű, mind módok és utak, melyekkel lehetne hasábnban általában, nem az iskolákban egyedül, hanem a nép közt is a boldogító természettudományokat legérszerebben, azaz legsikeresebben és leghasznosabban elterjeszteni? Irta Dr. MOESI MIHÁLY (szerző neve csak a horitékon áll, mely nélkül hat azt megtudni nem lehet) Pesten. Bejmel József bet. 1846. Kis Srt 58 l. Ara 30 kr. e. p.

Ajánlva van ezen koszorúzott munkácska mélt. Scitovszky János pécsi püspök ő excellenciájának, mint a természetvizsgáló társaság (természettudományi társulat) elnökének.

Mióta a természettudományok buzgó barátja és művelője Kubinyi Ágoston, mint egykori elnöke a természettudományi társulatnak, pályakérdések által is kiváuta buzdítani a magyar természetvizsgálókat, azóta minden évben tetetett fel általa egy érdekes kérdés, a természettudományok mezejéről. Jelen kérdést azonban Petényi S. a l. o. n. m. u. muzeumi segédőr — tehát nem a természettudományi társulat, mint szerző mondja — tevél fel Kolozsvárt, oda ajánlván ezen ezétra az általa előbbeni évben nyert pályadíjt. Jelen felelet szerzője az irodalom historiájának némi szolgálatot tett volna azzal, ha mind a pályakérdés történetét előadta, mind a bíralatokat munkájáról legalább kivonlatban közli vala, miut az igen helyesen szokott történni a magyar academia által koszorúzott pályafeleleteknek.

Hogy egyébránt a pályakérdések által kitűzött cél elérésére, nem mindig szükséges a nagy díj, sőt sokszor valóban csekély díjak által is fel lehet a szorgalmat ehreszteni 's tetre hini fel a talentomot, azt nemcsak a Kubinyi-fele. hanem a Kisfaludy-társaság által feltett pályakérdések is kivijják. A m. t. társaság által feltett pályakérdések, melyek most ismét minden alapos ok nélkül, sőt az academia tagadhatlan szellemi és sokszor anyagi kárával száz aranyosokká lőnek, soha sem érkeztek sem számosabb sem jobb feleletek, mint az említett társulatok által feltett pályakérdésekre; mert ott, hol becsületes 's dolog-

érték általi kitűntetés nem hat a munkálkodóra, hiába teszünk fel még oly nagy összeget is. Ez által a felelet jobb csak ritka esetben lehet, mint lett volna a nélkül. Kit azon nemes indokok is lelkesítenek, talalud módot a segédeszközök megszerzésére, mint találtak azon számos felelők, kik Kubinyi Ágoston hat aranyos, pedig elég nehéz, pályakérdéseire feleltek. Az academia a szegénységéről örökös panaszai mellett óvatossabban kezelt jövedelméből igen sokkal több szellemi hasznót arathatna, s több dicsőségre tehetne szert a nemzet irányában.

Mi illel a jelen pályakérdést, annak érdeke volna felöl egy világos-eszű ember sem kételkedik, s nálunk, hol a tudományok legnagyobb része oly parlagon hever, de a hol mind e mellett is az értelmi művészek szükségének érzete lassankint fejlődéni kezd, ezen kérdésem kettős érdeke van, 's megfejtesse mindenkire nézve ohajtaandó.

Második pályamunkája ez a szerzőnek. Az első egy a tudós társaság által kitűzött kérdésre készítette 's mint a jelen felelet 51 ik lapján kitűnik, nehezen sziveli, hogy az nem nyerte el a pályadíjt. Mindkét munka ugyanazon jellemmel bír. Mindkettőben sok olvasottság nyilatkozik, de annál kevesebb felelet van. Sz. ugy látszik tekinteni a pályakérdéseket, mint alkalmat a tudományok széles mezején való portyázásra, mi alatt csak néha néha jut eszébe, hogy a kérdés ügyében is kellene már egy pár szót mondani. A consecutiva expositio és unitas argumenti ismeretlenek szerző előtt. S ime itt a kulcsa annak is, miért nem nyerte el az academiánál az első jutalmat. Mi a jelen dolgot az illeti, ez méltó testvére ama másiknak. Ezen 58 l. pny kis munkában, majdnem mindenről talal valamit az olvasó: philosophia, theologia, csillagászat, anatomia, physiologia, természettan, vegytan, gazdaságtudomány, gyógyszerian, ásvány-, fuvész-, állattan, orvosi tudomány, diatetica, nevelés, egymást felváltva fordulnak itt elő, minden szoros logikai összefüggés nélkül. Mindenkiből egyegy kis mutatóvány, egy két tény, hirtelen átmenetekkel egészen mas régiókba. Academiánk, szépirodalmunk, tanítóintézeteink, egyesületeink criticája, mind egymasha fuzve. Valóságos caleidoscop. És a kitűzött kérdés? Az majdnem egészen háttérben marad. Az arra szoroson vonatkozó feleletet egy pár levélre lehetne szorítani.

Szerző először is a természettudományok szellemi hatásáról szól. 's a léleknek kétféle tehettséget tulajdonit: kifelé hatót a kül-tárgyakra, és befelé hatót a gondolkodásra; miből látnivaló, hogy a szerzőnek saját fogalmi vannak a psychikai élet kifejléséről. Mi mások annyit tudunk, hogy a kívülnk lévő tárgyakról első ismereteinket, külcérzeink által, — melyek a léleknek kapui, a munkásságra ehresztő anyagok elfogadására, — nyerjük, melyeket rendezetlen, nyers és bizonytalan anyagok gyanánt kell tekintenünk a gyermeki korban. Azonban mit ér ezen anyag-gyűjtés, melyre szerző különös lelki tehettséget tesz fel az emberben, 's melyet elhanyagoltani nem kíván, ha ezekhez öntudat nem járul, vagyis ha azokat énjétől illőleg nem tudja megkülönböztetni az ember? 'S az öntudatnak ezen első felbredése, első szaka a lélek kifejlődés történetének a gyermekben. A gyermek a képletek szaporodásával mindinkább fel-fogja a különbségeket és hasonlatosságokat, combinál és gondolkodik. De még hiányzik egy tehettség, mely azonban szinte nem annyira a férfikor, mint a kifejlett értelmi tehettség gyümölcse, 's ez az itélőtehettség, mely nélkül a dolgokról tiszta és világos fogalmakat nem képezhetünk, 's ennek, nem pedig a szerző által ugynevezett kifeleható vagyis anyaggyűjtő tehettségnek elhanyagolása miatt, gyengék sokszor a mély gondolkozásu emberek — hogy szerző szavaival éljek — a tárgyak megkülönböztetésében. A szerző által ugynevezett kifeleható, vagy anyaggyűjtő tehettségnek tökéletesítésére, legalkalmasabb mód a természetteli megismertetés, mond szerző. De hát hogyan lehet ezen tehettséget, ha már csakugyan volna illy tehetőség a lélekben, különválasztani a szerző által ugynevezett befeléhozó felsőbb tehettségtől, = gondolkozástól? hogyan lehet amaz tökéletesíteni imez nélkül? hogyan lehet különböztetést tenni a tárgyak közt imez nélkül, 's hogyan lehet először anyagot gyűjteni a gondolkodásra és aztán gondolkodni? Látnivaló, hogy szerző psychologiai fogalmai nincsenek tisztában. A léleknek önkényes tehettségekre felosztása semmit sem magyaráz.

A szerző egyéb szellemi hasznát nem tudja felhozni a természettudományoknak, minthogy az elmet élestitik. De szerző ebben sincs tisztában. Azt mondja, hogy képződés nem járulhat a természeti tárgyak ismeretéhez, holott itt szinte elég ja-

szalmá-
asztását
, mivel
, melly-
, tokin-
ástól lé-
mánynak
a minél
felszó-
ságügyi
tományi
haladék

iztosunk
leinkhez
igi rendi
ehetnek,
a hatá-
en jelen
hogy az
ezt hü

indult el
icói csa-
k Puebla
sereget
kikaikat.

elhagy-
al.

zorkeszil

1. em)

(3, 3)
ja f. évi
s hités-

(3, 3)
si serfőző
bíró, per-
1847.

(3, 3)
en létező
ves jerke,
igérőnek

(1, 3)
nségnek
elenteni,
640 sz.
atán is a'
álland,
ny június
kiadó

(4)
itahivattal

felpulla-
nyavalya a'
ficatus
teti: hogy
eperjesi és
kapható. —
álltal.

(2, 3)
yady József
atói hivatala
datik, hogy
stus 3-kán
or Ürmény-
Mező-kozi
ab ménes-
alkalmatos 's
és 40 darab
készültes

(2, 3)
ogy Deutsch
egedi lakost
eidő köitő
yólapakkal
el.
rkelete.
1067. ft p.
ft 1834ki
301 1/2 ft
ek darabja
16 ft. Nagy-
d-részevény
0 ft) 620

főltü.

ő maga ittélében részesíté, épen ellenkező nyilatkozást kellett volna eredményeznie, annyival is inkább, mint hogy azon magasztalásokkal, melyek épen azon oldalról emeltek, most gyanúsítást hozni ellentétbe, tan némi halálanság. Igaz, hogy indítványozó urat leginkább az keseríti, mert per folytán a tanúk vallomásaival nincs megelégedve, 's ezek irányában a szegényebb tanukat aljassabb osztályoknak és elvetemült erkölcsűeknek nevezte el. Azonban engedjen meg tb. ur, ezt észrevétel nélkül épen az alsóbb osztály érdekében nem lehet hagyni. Az erkölcs a lélek tulajdona, a mivel az Isten osztálykülönbség nélkül minden embert megajándékozott, 's a történet igazolja, hogy épen azon osztály, melyet szónok ur aljassnak és elvetemültnek nevezett, sokkal inkább tudja megbecsülni, 's gyakran hívebben is megőrizni, mint igen sokan azok közül, kik műveltséget 's előkelő helyzetet igényelve elvetemült példával mennek elő, 's mégis azon osztályt, melyet ők rontottak meg, aljass osztályának nevezetik. Erkölcsöt tekintve, nincs kiválság, 's azt sokkal gyakrabban lehet az alsóbb osztály bocksorában, mint selyempárnák közt feltalálni, 's ide vonatkozólag szónoknak a szuronyokról tartott azon elmékedése is, hogy szuronyok soha trónt nem is erősítettek, oly gyenge, hogy azt a történeti lapok mindegyike elég nyilvánosan megczafolja; mert bárha a trón szilárdsága népszereketen alapzik is, de vészes időkben, midőn a nép gyengeségeivel visszaélve, némely rossz hazafiak a trón megdöntésével önérdékeiket akarják előmozdítani, a szuronyok, ha úgyesek voltak, mindig játszottak egyegy kis szerepet a trón biztosításában. Végre indítványozó ur megszokott hazafai modora szerint a kormányt gyanúsítja, azt törvénytelen intézkedéseiről, alkotmány-megrontásáról, 's arról vádolja, hogy az önkénykedő téren működve, még csak a haza egyetlen törvényes dicasteriumát a helytartó-tanácsot is bizonyos törvényes dologban elmulasztotta és még annak is neheztelést magára vonta. Azonban a kormány törvényes intézkedései, czelszerű javításai, 's példátlan gondoskodása, minden jobb érzelmi hazafiban sokkal hálásabb érzelmet és rokonszenvet gerjesztett, mintsem hogy ily alaplatlan 's locus communisokból vett gyanúsítás czáfolat érdemelne, 's hiába el indítványozó ur, ha a helyt. tanács törvénytelen elmulasztását tapasztalja, fogja ő tudni az utat, mellyen keresen orvosoltatást, de sem megyei hatalmat nem kérend fel orvoslás eszközésére, sem nem szorulat tb. ur kegyes pártfogására. Minél fogva semmi sérelem felállíva nem levén, a felírásnak szükségét nem találom. E beszédnek hatását elnyomni nem sikerült. Id. Sz. L. a felírást nem pártolá, valamint N. J. és J. K. tb. sem. Azonban Sz. I. szokott modorával és dühében neki esett a kormányt, commissionának, 's miután H. J. érteleműs előadását szánakozásra méltó kislekűséggel elferdítette volna: a népre appellált, hogy Bihar megye teremében annak nálánál jobb akarója 's hübb embere nincs. (Folytatjuk.)

NYITRABOL, június 26án. Nmsgu főispánunk harásny éjzenések közt a június 14en kezdetét vett évnegyedes és tisztújítást megelőző közgyűlést megnyitván, kir. helytartó főherczeg István és Maria Dorothea főherczegasszony válasszeveleik kedves tudomásul vételve egész kiterjedésökben lejegyzőkönyvbe iktatattani rendelteték; — aztán a még zöld vetésben létező gabona előre megvétele 's az uszoráskodás, az 1802: 21 törvényezik 3ik sára figyelve, leendő megállítása iránt közbejött nmsgu helytartótanács intézvényére határozott, hogy az uszoráskodóknak, ha az uszora bebizonyul, pénzköz a szegény adózók által ne térítessék vissza. — Ugoacsmegyének levele az ipartanodának, a dicsőült nádor főherczeg magas nevét viselendő művészeti intézettel egyesítése iránt az e tárgyban kirendelt választmányhoz illő hasz-

teka van a képzelődésnek. Tekintsen csak szerző Oken természetfilozofiajába, vagy természethistoriajába, hogy csak egyet említsék. — Hány theoria van a természetudományokban — meg a vegytest sem véve ki — melyekben a képzelődésnek nem csekély része van? — Sok függ itt az individualitástól, nemzeti-segtől, tudományos képzettségtől.

A természet tudományoknak erkölcsi hasznairól, melyek vég-hetlen nagyok, 's mi a legszebb és termékenyebb mezőt nyújtotta volna az elmékedésre, mit sem szól a szerző. A vallást, melynek a természetudományok leghatalmasb emeltyüi, meg sem említi. Ezen hiányt egyebirant bőven kipótolta Petényi Salamon asceticus elmékedései által, az ezen általa igen dicsért értekezésből készített 's Eperjesen felolvasott, kivonatában.

A realismus magasztalásában szerző igenis túlságos. Hogy itt tevédes nem volna lehető, reménylen maga sem hiszi. Hány ezerszer csalja meg a tapasztalás az orvost, 's hany ezerszer meggy tevétekre a csalekony tapasztalás karjain a legtanultabb ember is? Söt nem mindennapi dolog-e, hogy az orvos elfogulva, ugy hitt jözen és őszinte tapasztalatnak nimbusa által, a tevelyes hínárjában marad, betegeiuek kárával és veszedelmével? 's hanyoz történet meg, hogy a valóságos jót, mely labai előtt fekszik, fel nem karolja, mert ön jónak hitt tapasztalatival ellenkezik? Nyuljon csak önkeblebe a szerző, nem fetreng-e maga is ezen tevelyes hibában, minden realismusa mellett is? Nem ismeri szerző az experimentum fallaxot?

A realismus vezéreszmejelel fogva, szerző atmegy a francia farradalomra 's azt mondja, hogy a francia stathusajót nem a marseillaise, parisienne, hanem Carnot, Moreau és Bonaparte mentettek meg. Már mi befolyása volt itt a realismusnak, 's nevezetesen a természetudományoknak, azt csak szerző tudja. Egyebirant ohajja, hogy az okosság (elég ez a mai korban?) nálunk is trónjába helyeztessék. Micsoda logikai öszvefűgges van ezen eszmék közt, annak felfedezését az olvasóra bizzuk.

A régi görög és római literatura műveiről azt mondja szerző, hogy azok nem hig táplálekot adnak az agynak, mint a magyar szépirodalmi munkák tartalmatlan szóhalmaza. Micsoda köze van a magyar szépirodalomnak a classica literaturával, azt ismét csak a szerző tudja. Egyebirant azt mondja, hogy a görög és római

nálat végett utasított. — Borsodmegye levele, mellyszerint kir. helytartó főhg Istvánnak a beközélg országgyűlésen nádorrá — kijelölés nélkül — választására köveiteinket utasítatni kívánja, mivel már e tekintetben intézkedtünk, tudomásul véteték; ezuttal annak is kieszközése, hogy ő felsége a törvényekhez képest lakását honunkban tartani méltoztassék, szinte már előbbeni végzés értelmében köveiteinkre bizatván. — Hevesmegyének a paradí fűrdőben történt kihágásra vonatkozó levele Nyitra megye karai és rendeinél viszhangra talált; — továbbá Marosszéknak a részek visszakapcsolása, ugyszinte Temesvárosának a kir. városok elrendezését tárgyzó felszólításai, miután már ez érdemben rendelkezünk, tudomásul szolgáltak. — Ezután a kir. biztos ur levele, mellyel fogva e megyében létező katonák kitarására 22,000 pengő forintot ő felsége által kölcsönkép ajánlatik, felolvastatt, minek folytán élénk vita keletkezett B. A. indítványozta, hogy e kölcsönt a megye el ne fogadja 's pedig azért, mivel már e tárgyban egy felírás ő felségének jelentette, hogy megyeheli szegény adózóink csak folyó évi majus feig tarthatják ki a katonákat, ezentul pedig erre a közönség miatt képtelenek, 's így a lehetlenre nem szoríthatók, ugyszinte, hogy az adózóknak a katonák számára kiszolgáltatni szokott természetnyek piaci áron tudassanak be. — Gr. P. J. addig, míg természetben létezik, köteles az adózó a katonák számára a természetnyeket kiszolgáltatni, — a 22,000 pengő forintot azért el nem fogadja, mivel az a végre kölcsönözötték, hogy az ügyefogyott pór érette a drága zabot és szénát megvevén, azt a katonák és lovak ellátására igen olcsó áron a kormánynak (zúgolódás) adja el, 's így a szónok előadása szerint a kölcsönzendő tőkét a felette nagy uszora jóval felülhaladná, indítványa oda menvén ki, hogy a u. m. helytartó tanácsnak sürgöny által küldendő felírásban jelentessék, mikint a megye ezentul a katonák ellátásáról gondoskodni nem fog — a kölcsönt elem fogadja. — Elők főispán ur: ha mi most oly szép ajánlatot megvetnénk, 's a szegény adózók a segédelmet nélkülözendik, a következő nyekről nem állhat jót. — V. J. kanonok: akkor lehet a kölcsönt felvetni, ha vagy nem volna szükség rá, vagy ha a katonaságot anemesség ellátni akarják; ő elfogadja a kölcsönt 's ő felségét alzáttal megkérendőnek javasolja arra, hogy a természetnyek piaci áron leendő megszerzését megengedni méltoztassék. M. alispán: a kölcsön elfogadásának kérdése elvileg már elvont dötve, ő a katonaság ellátását az adózás egy nemének tarja, mert ha a község tűz, víz, vagy a balsors egyéb mostoha csapásai által károsul, akkor az adó, bár nem azon évben, midőn természetesen azt leróni nem képes, de jövő esztendőben minden bizonynyal töle behajtatik, elfogadja a kölcsönt annál is inkább, mert ha kivételük, a több részletekben visszafizetést az adózók nem is érendik. — M. L.: a kötelezvény igen egyszerű legyen, de az elv fenntartása tekintetéből jelentessék ki, miszerint e megye ezen kölcsönt azon édes reményben, hogy azt ő felsége elengedni fogadja el. — Azután többen nyilatkoztak még másodalispán előadása mellett, 's így a négy óráig tartott tanácskozások eredménye lön: a kölcsönnek nyolcz szavazattal ellenére 24 szavazattal elfogadása. — Végre b. J. J. a német védvámoknak országunkból, a magyaroknak pedig a nemzetből eltávolítása jövő országgyűlésen postulatum gyanánt sürgetését, — gr. P. J. a mennyire a kereskedés vámok által akadályozva van, a visszaélések n. m. helytartó tanács utjáni megszüntetését, ugyszinte annak, hogy a harminczadosok a német hatóságok alá vetvük, országgyűlésen sérelemkép felterjesztését indítványozván, ez végzéssé emeltetett. Több közérdekű tárgyak szönyegre nem kerültek.

A jun. 22én tartott tisztválasztás — közszereteti első alispánunknak betegeskedése miatti távollétében — egy óra alatt

irókba foglalt nagyszerű gondolatok 's nagy eszmékben mintegy elfárad az elme; lejjeb azonban azt állítja, hogy a régi, különösen pedig római íróknak az érzésrehatás játszott főszerepet. Nesze nektek Cicero, Quintilian, Seneca, Horatius, Lucretius és több mások. Már hogyan lehet az érzésre hatni és mégis az elmet elzárastani, 's hogyan lehet nagyszerű gondolatokkal 's gazdag eszmékkel főké az érzésre hatni, azt megint csak szerző tudja. — Vagy szerzőnel talán az egy az érzés lakhelye?

Egyebirant hogy Britanniában az észnek, különösen pedig az iteletnék (ítélőtehetségnek) erős kiképezetése, méltóbban tulajdoníthatatik a mathesis és természetudományok művelésének, 's hogy a parlamentnek igen kevés tagja van, kinek esze mathesis és természetudományok által alapon nem volna kímélve, abban szerző tetemesen csalatkozik. Az urfiak, kikből válnak nagyrészt a parlament tagjai, ott sem tanulnak semmit, mint nálunk. „A legjobb családokból — így szól egy jeles angol író — kiknek nevelésére szülők, annyi gazdagságot elszarlanak, hogy abból száz meg száz szegény gyermeket kitaníthatnak volna, átmennek az etoni, westminsteri 's rugby-i iskolákra, söt Oxfordon 's Cambridge-n is 's haza jönnek (keves kivétellel) áthatatlan ostobaságba burkolva, nem tanulva meg semmi nyelvet, magokén kívül, azt is tokéletlenül; természet-historiai ismeretekben a ló és kutyára szorítkozva. (hide-bound in impenetrable ignorance, having acquired no language but their own, and that imperfectly; their knowledge of natural history confined to that of the horse and the dog), mi elég hasznos ismeret — így szól — az ő pályájokra, 's nem épen haszontalan, tehetségeik elcsesítésére, de mégis valóban nyomorult lelki vagyon, egy angol gentleman-re nevező; ön honjok 's más tartományok söt önvalások historiajából csak alig annyit tudja, mint egy nemzeti-iskolai jó tanuló gyermek“ sat. (L. The Quarterly Review. London 1846 oct. no 156 l. 379). Ne higgye hat szerző, hogy a tudományt Britanniában a parlament tagjai közt kelljen keresni, kivéven azokat, kik ön fenyes talentumok — nem pedig nagy családból származásuk — által jutottak a parlament 's kormány elére, mint Oanning, Brongham, 's több mások 1800 óta. (Folytatatik.)

végbe ment, 's csak kevés egyéneknek még hátralevő kinevezése a n. m. főispán ur által másnapra halasztatván, — a jegyzőkönyv néhány szónokok ellenzései daczára is változatlanul meghit lesített; az egész tisztválasztásban, kivéven három szolgabíró, három-négy eskütett, és némely tiszteletbelieket, semmi lényeges változás nem történt, 's azért a 210 tagból álló 's így majd minden naptárban olvasható „tisztviselők“ névsorát e lapokban közölni feleslegesnek tartottuk, ha ezt azonban a tisztelt közönség megkíváná, ezzel is igen szívesen nem sokára szolgálunk a rend. lev.

Sz. - Fejérvár, jul. 3. A Székes-Fejérvárt keletkezett e. m. k. életbiztosító-intézet küzdve bár, de naprnapra halad 's a részvétet mindinkább kezdé maga iránt ébreszteni. Csak örülnünk lehet, hogy küzdve halad, mert eddigi tapasztalatunk okulva, a mit hűvvel karoltunk, azt többnyire oly hamar el is szoktuk vetni. Csak azon eszmének van 's lehet jövője a nemzet életében, mellyet a meggyőződés gyökerezet 's érlel meg, 's hogy ez megtörténhessék, arra idő kell, kivált az életbiztosító intézetnek, mely nagyszerűsége 's fontossága miatt hosszas fontolgatást igényel. Azonban hiszem, hogy kölcsönös felvilágosítások, magyarázatok után minél többen fognak ezen eszmével megbárátkozni, 's azon hatóságok is, melyekben eddig képviselve nincs, a képviselés szükségességét be fogják látni. A már e lapok hasábjain is közzé tett 19 ügynökségen kívül újlag felhatalmaztattak: Blümelhuber János ker. Földváron, Gábel György ker. Nyitrán, Hajós Károly k. b. Dömsödön, Karácsony István Temesvárott, Popovics Enthim ker. Zomborban, Reizinger Ferdinánd Simonytornán, Rudolf Miklós ker. Munkácsen, Sepác József ker. Mohácsen, Spanraft Lajos tak. p. pénztárnok Esztergomban, Stann Ferencz h. ügyvéd Szegárdon, szigeti Szőlősy János ker. tár. elnök Debreczenben, Tóth Antal h. ü. Győrben, Tüdös József lelkész Komáromban, Vecsey Károly lelkész Tatában, 's a fentiszelt uraknál a kerületökben lakók, ha részt venni kívánnak, bővebb felvilágosítást nyerhetnek. Hasonló ügynökségek vállalására ajánlott és ajánkozott t. cz. urakat az intézet nevében nyilatkozatra kérem fel, hogy az is a szükséges lépéseket a szerint tesse meg. Adjon Isten hazánkban minden jó ügynek ilyen sikert!

A fejérvári életéről is szeretnék valamit írni, de az oly holt és tespedő, hogy alig lehet egykét hír-kalászt döngészni kopár mezéjén. Politikai életünket nem igen ismerem, azért e mezőről sincs mit küldenem. Hanem hatáunk annál termékenyebb 's gazdag jövővel bizatód, kivéven a kései zabot, mely vidékünkön sok helyütt hibás. Adja Isten, hogy a szegény nép verítéke gyümölcsét bántatlanul hordhassa csübére, mert erre nagy szükség van, miután jelen drágaság idején a nálunk hemzseggő uszorság nagyon is megszigta élet-erét. Csak azon csudálkozom, hogy különben elég erőlyes hatóságunk az ily kepezkedés megállítására czelszerűbb rendelkezéseket nem tett. Vajjon a magyar embert tanított-e takarékoságra 's előrelátásra a jelen körülmény, kiváncsi vagyok tudni? véleményem szerint nálunk minden ilyesre nézve kénszerítő törvények volnának szükségesek. — Boross Mihály.

BUDAPESTI HIRHARANG. Liszt Ferencz táblabíró június 5kén érkezett Konstantinápolyba, 's kevés óra mulva már meghívást kapott a zultántól, a harembe megjelenésre, melly kitüntetésben eddig még egy magyar táblabíró sem részesült. Remek zongorázása 's főleg a magyar dallamok annyira elragadák a zeneismerő fiatal zultánt, hogy derék hazánkiát igen becses gyémántos szelenczével és 20,000 piasterrel ajándékozta meg; az mindazáltal nem valósul, mit egy német lap terjeszte, hogy szép rabhölgyet is kapott ajándékul; de minek is lett volna ez, miután egész Európában mindenütt a legszabadabb hölgyeket is megtudá hódítani. Június 18kán adá első rabhölgyenét Franchini asszonyaság teremében, száz piasternyi beléptidj mellett, 's legnagyobb elragadtatásra büvölő hallgatóit. A törökök erősen hiszik, hogy ily rendkívül hűvös csak Mahomed családjából származhatott, 's a konstantinápolyi hölgyek aláírást nyitottak a zultánhoz, mellyben kéri őt, hogy három ló-farku basasággal kegyeskedjék a hasonlíthatlan művészt megajándékozni. Ugyancsak megjárjuk, ha a törökök elpörlik fölünk Liszt Ferenczünket, 's bebizonyítják, hogy csakugyan egyenes vonalban a profétától származik! — Beszélvén a zongora királyáról, mondhatók egyuttal, mikép nemzeti színházunkban most egyik minisztere, Tedesco Ignác halaltja magát, kinek játéka a szó teljes értelemben megható, tiszta és hibátlan. — Mult vasárnap „Szapáry Péter“ adott, Birchpfeifer asszonyaság laczikonyhájából, 's ezen egy „Zuspeisz“ is elegendő arra, hogy Buda várának visszavételét megsírássuk; szerdára „Griseldis“ volt hirdetve, mi azon magasztos reményt ébreszté keblünkben, hogy rövid idő mulva a világhírű „Heilbronni katicza“, az édes emlékeztető Mézeskalácsos Rózsika, a legiszonyóbb tyúkszemű kinek-kal fölérő „Báronyeczipő“, a kebelrázó „Hinkó hőherlegény és Markitta hőher lyánya“ és a szívnemesítő „Genovéva Pfälcegrófnő“ is adatni fog szinpadunkon, ha Lendvay szörcencés visszajövele meg nem változtatja az eddigi érdekes játékrendet. De ki tehet erről? Nyáron az egész világ utazik, télen pedig betegeskedik, vadozni tehát nem merünk és nem is lehet senkit. — Mult szombatn egy finom rózsaszinpapírra írt és feketével, azaz fekete kenyérral pecsételt levelet találtunk ezen egyszerű szerény czimzettel: „Az én Zsuzsimnak.“ Sue egyik újabb regényében a hősné levelei mind lilomszaguak, 's ez által már távulról ismertettek. A kérdések talált levélnek is van illata, melly tán megismerésére szolgálhat a küldőnek, 's ezen illatot egy természetudós barátunk nem meri ugyan egyenesen lilomtól vagy rózsától származtatni, de a hagyma valamely fajához meglepően hasonlóan találja. Az én Zsuzsim tehat, — már t. i.

nem a levelé pokba báért tettek letlenü kérdé gosan igenne hogy építőm divat gondos gattolt hahus krajez méltó, lett m löt kez inkább csak k vedjen ban aj szinész tőreksa leginká aranyo ten eg vel szo 's több ezigány idején ságban egy ki annyit épen n tal oko nyelme az emb gás mi az emb fog hih aztán c jainkba nyára r ről szit több n ember l — Mul annyira most él rabb dő idők és egyébi mellette panaszrásért l kell ve pesti ké totta; Ugyan leszállit

A P vetkezte tait a j engedte annyiva zattal le nyujtati zülékk intézet azon re net is a engedte

A P utazott ljen 82 mely. 'S személy.

KIMU mélyj

1846ki jú 16től 1847 majus 31 Jun. 1jéte 30ig 184

Öszve Pozsony gatóság

BE

(KLi

dóstásá

névről i

fejleszt

megett

Gyakori

hetjük,

A szedő

vő kine-
án, — a
áltozat-
kivevén
isztele-
rt a 210
tisztvi-
artottuk,
l is igen

kelet-
naprul-
ra iránt
d, mert
nk, azt
eszmé-
a meg-
történ-
k, mely
st igé-
ok, ma-
megba-
pviselve
A már e
ujlag
Gábel
Kará-
ombor-
lós ker-
ft Lajos
ügyvéd
Debre-
lelkész
fentisz-
válnak
kségek
zet ne-
gos lé-
n min-

az olly
ngészni
, azért
t ter-
zabot,
a sze-
a csü-
ágóság
a élet-
erélyes
zerűbb
t taní-
ny, ki-
minden
égek.

iró ju-
mulva
enésre,
sem ré-
illamok
derék

20,000
sul, mit
kapott
urópá-
hódi-
ni asz-
t, 's
k erő-
ad csa-
aláírás
m ló-
t meg-
pörlik

ugyan
lvén a
nemzeti
ez hal-
egható,
adatott,
y „Zu-
véletét
i azon
id idő
kezetű
kinok-
legény
novéva
y sze-
erde-
világ
n me-
fnom

el pe-
szettell-
hősné
mertet-
a meg-
ermé-
l vagy
meg-
ár t. i.

nem a mienk, hanem a levélíróé, — megkaphatja fölbontatlan levélét minden díjkövetelés nélkül. — Pesten valaki e napokban egy új házban szállást nézett, 's mivel négy kis szobáért a második emeleten csak hatszáz ezüst forintot követték évi bérül, már zsebébe nyult foglalóért, midőn véletlenül tüszszentelt; erre a házmester nagy zavarodással kérdé a szállásnézőt: hogy gyakran méltóztatik-e illy hangosan nyilatkozni orrával, vagyis tüszszenteni? A kérdezett igennel válaszolván, a házmester sajnálkozva tudatá vele, hogy ez esetben a szállással nem szolgálhat neki, mert az építómester mondá, hogy az új ház fiuom izléssel 's legujabb divat szerint épült falait minden erőszakos megrendítéstől gondosan kimélni kell. — A hatóság próbára marhákat vágatott, 's ezen mütétekből az sült ki, hogy minden font marhahus magának a mészárosnak csaknem 17 (azaz 16 $\frac{2}{3}$) krajczárba kerül. E szerint szerencsétlen, szánakozásra méltó, szegény mészárosink a most 15 krajczáros hús mellett mind tönkre jutnak, és megszűnnek a hatalmas taglól kezelni. Az illy próbavágások helyett nem ártana talán inkább az árlejtést megkísérteni, vagyis — természetesen csak kivételképen, hogy a czéhrendszer csorbulást ne szenvedjen — a husmérési jogot annak engedni át, ki legolcsóbban ajánlkoznék annak elvállalására. — Schreyer, a majomszínészek tulajdonosa, Budapestre jött előt engedelmet törekszik kieszakozni arra, hogy egy pár majmát, melyek leginkább ugynevezett jellemtáncokban tüntetik ki magokat, aranyos öltözetben léptethesse föl. — Nem rég Pesten egy magyarországi beduint, vulgo cigányt elfogtak, mivel szokás szerint nem tudá a tulajdonjogot illőn értelmezni, 's többi közt kérdék tőle: érezte-e ő is a drágaság súlyát? A cigány erre nemmel válaszolt, mondván, mikép olcsóság idején is csak annyi botot kapott, mint a legnagyobb drágaságban. — A magyar színház csarnokában néhány nap előtt egy kis verekedés is történt, valódi okát nem tudjuk, de annyit teljes hitelességgel mondhatunk, mikép e botrány éppen nem beléptijegyek fölötti tolongás vagy civakodás által okoztatott, mit őszintén sajnálunk, mert most igen kényelmesen juthat mindenki a pénztárhoz. Ime, mily furcsa az ember, volt idő, melyben a pénztár körüli nagy tolongás miatt panaszkodtunk, 's most az nincs kedvünk, hogy az emberek nem bírkoznák a bejuthatásért! — Szombaton fog hihetőleg adani Molière remek „Képmutatója,“ már erre aztán csak merünk tele házat jóslani, mert fölvilágosult napjainkban annyira kiment divatból a képmutatás, hogy bizonyára mindenki iparkodni fog a sötét kor e szörnyével színről szíre megismerni, miután az életben képmutatót többé nem láthatni. Legalább annyi bizonyos, hogy minden ember később magát bárminek vallani, mint képmutatónak. — Mult vasárnap Budapest valamennyi mulatóhelye ismét annyira tömve volt salátátfogasztó emberekkel, mintha most élvezni legalább is a hatodik zsiros bő esztendőt, 's legesodátatos az, hogy majd minden asztalnál, a legpazarabb dözölés közepett, mindenki folyvást csak a szomorú idők és rendkívüli drágaság ellen panaszkodott. Furcsa volt egyébiránt egy zömök polgár megjegyzése, ki így szóla egy mellette ülő és szinte zúgolódó hajfodrászhoz: „Önök nincs panasza oka, mert elég dolga van; ha hosszú a hajam, nyírásért kell önnek fizetnem, ha pedig megkopaszodom, parókákat kell vennem.“ — Az éhezők iránti példás könyörületből egy pesti kávéházból a fagyalt adagját 10 krajczárról 6-ra szállította; azóta ezen kávéház előtt sok szegény ember jár el. Ugyan e czézből egy ismert hangversenyadó a belépti díjak leszállítása mellett fog működni. — ☉

A pesti műgyesület bíráló bizottmányának határozata következtében Marastoni ur academiái növendékeknek rajzmásolatait a jelen műkiállításba kizárólag előterjeszteni megengedtetett, — mely engedmény a fizetelt egyesület részéről annyival dicséretre méltóbb, mivel az által e tetemes áldozattal létesült akademiának egyszerűsége legszébb alkalom nyújtatik fíradásai sikerét a közönséggel megismertetni, a zülékben pedig — afeletti örömeiket nevelvén — ezen hasznos intézet iránt nagyobb bizalmat gerjeszt. Ezekon kívül még azon remény is kecsegtet, hogy a kiállításai szabad bemenet is azon növendékeknek nagyobb ösztönül talán meg fog engedtetni.

A PEST-VÁCZI VASUT-VONALON folyó évi június 28-án utazott 1099 személy; 29-én 1183 sz.; 30-án 802 sz.; július 1-jén 828 sz.; 2-án 612 sz.; 3-án 573 sz.; 4-én 3198 személy. 'S így június 28-tól július 4-éig bezárólag összesen 8293 személy.

KIMUTATÁSA a magyar középponti vasutoni személyjáráások és bevételnek. Utószása Pestről Vácra:

Személyek	utó pogányz és sürgős jóságok		különféle bevételek		összes bevétel	
	szám	összet	font	pengőben		
1846ki jul. 16tól 1847. majus 31ig	256629	82857 50	4277993	5906 35	915 52	89680 17
Jun. 1jétől 30ig 1847.	32063	10034 28	861772	1155 47	139 9	11329 24
Összeg	288692	92892 18	5139765	7062 22	1055 1	101009 41

BEL- és KÜLFÖLDI VEGYES KÖZLEMÉNYEK.
(Kliégel szedő és osztó gépe.) A „Pannonia“ tudósítása szerint Kliégel gépei — melyek ugyszólván már csak névről ismeretesek — legujabb időkben csaknem teljesen befejeztettek; a terv gyakorlatilag a legczészerűbben van megtestesítve, 's működését mindenki könnyen átláthatja. Gyakorlatossága kétségtelen. Részletes leírását nem közölhetjük, csupán főbb tulajdonságait tartjuk megemlítettöknek. A szedőgép jelenleg a kis abc-vel dolgozik, azonban a betű-

jegyeket a mediától nonpareilleig szintolly rendszeren rakja egybe. A billentyűrendszer olynemű, mely segítségével több betű, sőt többtagú szavak egyszerre 's a leggyorsabban szedhetők össze. Egyremásra állítható, hogy minden órában 24,000 jegyet szed, a mi mintegy $\frac{3}{4}$ garmond-ívre elégséges. Minden lassan mondott beszéd hasonló gyorsasággal szedhető ezen géppel.

Galaczból érkezett levelek szerint az ottani mezőket bő eső elevenítő föl 's a földművelőknek vigaszt 's reményeket hozott, úgy, hogy a gabona jelen évi állapotát örvendetesnek mondhatni. Azonban, fájdalom, e reményeket másrészt ismét a több helyen mutatkozott sáska húsítja meg. E pusztító féreg mindinkább terjed 's mellette legrosszabb az, miszerint azt a nélkül, hogy egyszermind az őszi vetés is megrontassék, kiirtani nem lehet, 's várni kell, míg valami erősebb szél fölzavarja őket, hogy aztán a kormány által kipusztításuk iránt javasolt rendszabályokat alkalmazni lehessen. Így magok a körülmények szegültek ellen a kormány fíradósának, 's mind azon különös gond daczára, melyet a belügyi ministerium e tárgyra fordított, veszélylyel fenyegetik a szorgalmas gazda munkagyümölcseit.

(Manna.) Troppau környékén, sőt még alább is Leugyelország felé június 17—19-keig sebes esőnél résztint egészen gömbölyű, részint hosszukás, tojásdad-alaku szemek hullottak, melyeket első tekintetre az ember magnak gondolta, de a tömegesek egyenlőtlen nagyobb 's kisebb, gömbölyű és hosszukás alakja csakhamar az ellenkezőrül győzik meg. Ezen apró szemeket manna-nak neveztek el. Némely helyeken, mondják, olly bőséggben hullott, hogy a népség font száma gyűjté össze 's eddelül használta. Nyers állapotban e hulladéknak nyers burgonya íze van, de ha tejjel főzetik meg, ízét hasonlónak állítják a tejben főzött rizséhez. A bécsi újság szerkesztősége kapott néhány illy szemet Figdor bécsi nagykereskedő urtól, melyeket ennek fia Troppauból küldött. Már vegytani vizsgálat alatt vannak, 's a vizsgálat eredményét majd annak idejében a bécsi újság után mi is tudatni fogjuk.

Bécs városa 1846dik évben fogyasztott: 279,240 akó bort, 853,500 akó sört, 99,800 darab ökröt és tehenet, 121,190 db borjút, 37,410 juhot; 57,810 bárányt, gidát, malacot, 85,670 sertést, 5700 süldőt, 12,730 mázsa füstölt húst és kolbászt, 1140 szarvast, 570 vaddisznót, 6330 dámyvadat és őzt, 77,460 nyulat, 402,080 pulykát, ludat, kacsát, kappant; 1,674,730 tyukot és galambot, 39,990 fácszát 'sat., 60,210 fogolyadarat, vadludat 'sat., 83,160 szalonkát, 17,040 mázsa halat, rákot, ausztrigát 'sat., 9630 mázsa ríst, 1,322,120 m. lisztet, 30,600 m. borsót, a babot, lencsét 'sat.; 640,970 m. burgonyát, répát 'sat.; 220,460 m. nyers gyümölcsöt, 14,240 m. aszalt gyümölcsöt, 13,540,200 pint tejet, 60,793,530 tojást.

(Chinai kufúrás.) A chinaiak századok óta gyakorolják a kutak fúrását kötélen, melynek végén nehéz vas fűrép van. Illy módon 3000 lábnyi mélységre, sőt mélyebben is fúrnak, a fúrás módja azonban eddig nem tudott. Impert területének sikerült erről bővebb tudósításokat szerhezetni. Franciaország és Belgiumban tett több kísérletek e chinai fúrás-módnak jelességét bebizonyították. Az artezi kutaknak közönsége, nagy költséggel és idővesztéssel járó fúrása 's a chinai kufúrás között bizonyos föld-nemekben a különbség igen nagy.

A „Courier Francais“ szerint Pétervárbán nyomába akadtak egy család társaságnak, mely a szegény katonák kára a kórházaknak 's a kaukuzi seregek retentő hasznát hajtott.

Bécsben a präteren meggyulván egy vendéglő, a közel-lévő állatnyújtomány bódéja is égni kezdett, melyből azonban minden szelidebb állatok kivezetettek. A ragadozó állatokat, melyek a nagy hévöl kizoztatván bősztülen kezdének tombolni, lehetlen volt megmenteni, mely okból a körülálló katonaság parancsot kapott fegyverét keményen megtölteni, 's adott parancsra föbelőni a meggyezett veszett állatokat. Ennyire azonban még sem ment a dolog, miután a tűz pusztításainak még jó idején elejét lehetett venni, 's a bódé legnagyobb része megőltalmazott.

AUSZTRIA.

Trieszt, jun. 20. A gabonaárak ma ismét csökkentek; oka egyrészt a két hét óta érkezett tetemes szállítványok (e héten 50 gabonahajó érkezett), másrészt a természeti tudósítások kivált Olaszországból, hol az aratás igen dúsan ütött ki. Nápolyból azt írják, hogy az ország táplálására megkivántató 30 millió tomolán felül 20 millió kivihető tomla termelt. Stájerországban a még meglevő gabona összeírása 800,000 egyenlőn szétosztott mérőre mutatott, az aratás iránt pedig meg vannak nyugodva. Csupán déli Oroszországból és az aldnai tartományokból érkeznek nem eléggé jó tudósítások.

Trieszt, jun. 26. A gabonaárak e hét folytában megint 20 procenttel szállottak alább, 's még további csökkentés várható, mivel a fölközi tenger minden kikötőibe a fekete tengerből nagy szállítások érkezének és az aratások áldottaknak mutatkoznak. Majd minden ausztriai tartományokból a legkedvezőbb tudósítások érkeztek hozzánk; az elég korán beállt eső Magyarorszában is eloszlatta az aggodalmakat. Mint szemtanuk csak magunk vidékéről szólhatunk; a kukorica magas és szép; a gyümölcsfák tulterhelyék; a szőlőtőkék több szőlőt látsz mint levelet, 's gyiv van, hir szerint, egész Olaszországban.

Legujabb hivatalos kimutatás szerint m. jun. 30. óta még 7,614,413 for. váltó bankó (Anticipatio-jegy) van forgásban; az elégetésre ismét 4 milliónál több beváltott forint áll készen.

KÜLFÖLD.

NAGYBRITANNIA. A parlamentházak jun. 16-kaig csupán angol érdeklő tárgyakkal foglalkoztak. A lapokban ösz-

szeütköző állítások a parlament berekesztésének határidejéről, a burgonya meg vagy meg nem romlásáról és a királyné Skóciába vagy Írlandba utazásáról e nyáron; a portugali és chinai események feszegetése hiadalatlan feladat; pár nap múlva azonban a porosz országgyűlés berekesztése nyujtand táplálékot az éhező óriásoknak.

London, jun. 25. Öt éve, mióta a nankingi békekötés a békét helyreállította, és az európai hatalmasságok kereskedési viszonyait a mennyei birodalommal, úgy látszott, biztos alapokra állította. E békekötés föltételei, egyet kivéve, híven teljesítettek. A parti városok a kereskedésnek megnyitottak, és semmi nem gördítettett útjába. A chinaiak a hadisarczot lefizették ezüst rudakban, az angolok viszszaadták Csusan szigetét. Szerencsétlenségre a chinai hatóságok Cantonban nem voltak illy becsületesek. E város egyike volt azon öt parti városoknak, melyek az európai kereskedésnek megnyitottak, de itt a nankingi békekötés czikkei vagy a kereskedők csel-szövényei következtében, kiknek a cantonnali egyenes közlekedés érdekök ellen van, vagy az ottani igazgatóság szelme, vagy végre a cantoni nép hangulata miatt fogatba nem tétettek. A chinai tisztviselők azokat olly ürügy alatt játszották ki, hogy az egyenes közlekedés az európaiakkal a város esendjét veszélyeztette. Ugy látszik, hogy az angolok hallgatag beléegyezése ez ürügybe és a britt hadierő megkisebbitése Hongkongban nem rég a chinaikat arra bátorítá, hogy sir John Davis előterjesztéseit megvetéssel fogadják, és magokat az angol lerakó helyek irányában kétértelmű állásba tegyék. Mondják, hogy Palmerston lordtól a hongkongi kormányzóhoz nem rég utasítások érkeztek, miszerint ezentul amaz ürügyek és sértések ellen ne legyen olly engedékeny mint eddig. Bármí szolgáltatott okot, sir John pillanatig sem késetü hirtelenkedéssel határos vállalkozási szellemét tanusítani; mert ámbár mindössze csak ezer katonája volt, 36 óra alatt végező be a rendkívüli hadjárat, melyről a legujabb lapok írnak. Betű szerint ugyanannyi ágyút foglalt vagy rontott el a Boccaerösségeken, a hány embere volt, és csodálatra méltó d'Aguliar szemtelen merészsége, mellyel készülöket tett az egy millió lakost számláló város megtámadására ezer európaival. A chinaiak megretentek, és kormányzójuk Kijing megadta magát; egy csep vér sem folyt és a britt seregek minden vesztesége egy láb kificza-módására szorítkozik. Azonban az angol kormányzó által a városra rótt feltételek aránylagosak a kifejtett erővel, költséggel és a veszteséggel.

FRANCZIAORSZÁG. Három titkos ülés után június 26-án a pairszék végzést hozott, mely által Delangle országos fő-ügyész vádlevelét tökéletesen magáévá tette és következé egyének ellen rendelt bírói keresetet. Amedée Louis Despans Cubières altábornagy és pair, Marie Nicolas August Parmentier ügyvéd, Leu Henri Alain Pellapra néhai főadószedő és Jean-Baptiste Teste pair, néhai pécsetőr a majus 12-kei, és közmunkaügyminister az october 29-kei ministeriumban. A három elsők ellen, mivel a pör irományai-ból kitészik, mikép ők 1842ben ajánlatok és ajándékokkal a közmunak ministerét megvesztegettek, elnyerése végett egy köbányát illető engedélynek a Haut-Saone megyében; Teste ellen pedig, mivel ez ajándékokat elfogadta. Ezekon kívül még Cubières és Pellapra urak ellen különösen azért is, mivel a részvénytársaságnak a megvesztegetésre rendelt összege egyik részét magok számára elikkasztották vagy elikkasztani akarták. E végzés mindenik vádlottal közöltetett. A tárgyalás napja később fog meghatározatni. A vádlottak az ügyvédi kar legjelesebb tagjait választák védeiknek, u. m. Cubières Paillet, Parmentier Baroche, Pellapra Berryer, Teste Gauthier ügyvéd. A vádlottak ugyane névsor szerint 61, 55, 75 és 67 évesek.

Június 25-én a követkamarában a közoktatási budget elfogadtatván, a kamara a belügyministerium kiadásaira ment át. Girardin Emil ur kérdi, kinek költségen nyomatnak azon beszédek, melyeket a belügyminister a kamarában tart, 's melyek azután a megyékbe ezer meg ezer példányban szétküldetnek? A belügyminister azt feleli, hogy midőn beszédeit saját érdekébenól nyomatja, azt önköltségen teszi, ellenben, ha közérdek forog fen, akkor a nyomtatás a budget rovására történik. Girardin: Mit egy boszédrol van szó, melynek nem volt egyéb czélja, mint egy kamarai követet az ország minden közséjei előtt megbecsteleníteni. (Zugás.) Ama beszéd Franciaország minden közséjeiben szétosztatott; pedig e nyomtatott beszédekben a tény el van ferditve, mert én abban meghazudtolotam, mit a kamarában nem tettek, tenni nem mertek. . . A minister közbevégya: Dehogynem tettem! Girardin: Igen? jól van, elfogadom a meghazudtolást minden következményeivel. (Rendre!) Elnök: Ha a szónok illy hangon folytatja, meg kell tőle a szót tagadnom. Minden kihívás tanácskozási szabadságunk megsértése. (Tetszés.) A minister: Ezenel nyilvánítom Girardin urnak, hogy bármily kihívást intézzen hozzám, nem fogok rá felelni. (Tetszés.) A kamara méltóságáról megfedekezés volna, ha tanácskozásainkat fenyegetés és kihívásokká engednők fajulni. En Girardin urat a jun 17-kei ülésben meghazudtolám, de csupán az ellenünk felhozott tények bizonyosságai iránt. Nem igaznak mondám azon párbeszédet, mely köztem és tisztelt társam, a külügyek ministere közt történtnek állítatott. Helyzetünk ugyanaz, az én viszszaforlásaim ugyanazok, és a kamara megfogja, hogy azon vádak ellenében, melyeket Girardin ur ellenünk emel, alig van eléggé kemény kifétel. E „társalgás“ olly viharos ülést idézett elő, minő a National állitása szerint a kamarában 1815 óta nem volt. Girardin és az ellenzéki párt parlamentí vizsgálatot kívántak a ministerium ellen elrendeltetni. Végre Morny conservatív követ ezt indítványozá: „A kamara megelégedvén a ministerium felvilágosításaival, átmege a napirendre.“ Ez végre 225 szavazattal 102 ellen elfogadtatott.

A követkamará Pas-perdus terében jun. 25kén dél-után nagy mozgalom volt látható. Az ellenzék főbb tagja idestova sürögtek és az ellenzék jelenlévő tagjait oda hívták, kérvén őket, hogy a szavazáskor a ministerium ellen rendelendő parlamentális vizsgálát indítványánál mindnyájan jelen legyenek. Ugyanaz nap reggel a baloldal és balközép tagjai Odilon-Barrot urnál gyűlést tartottak. Ebben elhatározatott, hogy a parlamentális vizsgálát indítványozása Girardin ur által megtéve, az ellenzék által pártoltassék.

Girardin Emil ur Sauret követkamarai elnökhez követező levelet intézett: „Elnök ur! A Pressenek maj. 12kei számában jelöltem tényeket a páirkamara nem tekinté olyanoknak, hogy engem miattok elítéljen. A páirkamara felmentetett a vád alól. A követkamará előtt nem voltam oly szerencsés. Tegnap üléseben a többség félrevertette a vizsgálát iránti indítványomat. Sőt a pészétör azt nyilatvántá, hogy eskütszék elé sem fog idézni, 's 102 ellenében 225 szavazat énellemen nyilatkozott. A rágalom vádját nem hagyhatom magamon. Szükségem van arra, hogy küldömtől igazoló levelet nyerjek parlamentaris magamvelele iránt. Mihezképest ezennel benyujtom leköszönésemet a követségről. Maradok 'sat.”

POROSZORSZÁG. Jun. 25. Az előtte való napon megjelent rendeletnél fogva a rendek tartományon- és rendenkint választák meg elnökeik elnökele alatt a tagokat az egyesült választmány és a statusadósággyi küldöttség számára. Este felé a három rend curiája a zsidótörvény iránt végső ülést tartotta, melyben a választás eredménye is szóba hozatott. Vinc ke westfalii tag, ki a választásban nyolczadmagával részt venni nem akart és ellene ünnepelesen tiltakozék, tarkanák (buntscheckig) nevezte az eredményt, mely „nem parlamentaris“ kifejezését sokan rossz néven vették. Lón pedig az eredmény: 1) Brandenburg ovástétel nélkül vá-

lasztott és teljes számmal, kivéve egy tagot. 2) Pommernia hasonlóképen. 3) Prussia teljes számmal választott, de kemény ovással, hogy az egyesült országgyűlés semmi jogai a választmányra és a küldöttségre át ne ruháztassanak. 4) Posen teljes számmal de még szigorubb ovással. 5) A szász tartomány ovás nélkül, de 10 tagja részt nem vett a választásban. 6) Westfalia rendének többsége (40 tag) ovás nélkül, a többi ovással; 9 tag meg nem jelent. 7) A rajnai tartomány rendei közül 29 tag különös ovást tett és nem választott, 21 ovás mellett, 30 minden ovás nélkül.

A király 24én és 25én számos országgyűlési követeknek lakomát adott, 26án pedig Potsdamból Boroszlóba utazott, hol nagy Fridrik emlékének leleplezésénél jelen akart lenni; 29én ismét visszatért Potsdamba.

A király távolléte alatt, jnn. 26án, mint már röviden jelentök, az első egyesült porosz országgyűlést a királyi biztos a király nevében berekesztette. E végre a rendek a királyi palota ugynevezett fehér terében gyülekeztek egybe, hol (april 13kán) a megnyitás is végezhment volt. A királyi biztos vegyes küldöttség vezetete be a terembe és kísérte ismét haza. A berekesztő beszéd következően hangzott: „Fenséges királyi hercegek, magas hercegek, méltóságos grókok, nemes urak! Nagyon tisztelt követei a nemességnek, a városoknak és a községeknek! Eljött az óra, melyben a király ő felségének, legkegyelmesebb urunknak parancsára az egyesült országgyűlés első gyűlést be kell rekeszteni. Ez órát szomorúvá tette az, hogy az országgyűlés tagjainak egy kis része megtagadá utolsó közremunkálását, és ezáltal visszavonták magokat azon köteleességtől, mely lényegesen összefügg rendi jogaik gyakorlásával. A kormány meg fogja tudni ótalmazni a törvények tekintetét. Egyébiránt ha visszatekintünk e magas gyülekezet tizenegy heti munkálkodására legkülönneműbb

érzelmei dagasztják kebleinket. Ki volna azokat képes átkíníteni és szavakba foglalni? Egy érzelme azonban mindnyájunkban közös lehet, az érzelm, hogy az egyesült országgyűlés eredményei nem voltak oly gyümölcsözők az országra nézve, mint lehetek volna. Bizzunk azonban a mindent intéző isteni gondviselésben, mely drága hazánkat eldöntő pillanatokban mindig szárnyai alá vette, és hígyük, hogy a jónak és nemesnek itt elhintett magva fogékony és termékeny földre hullott, miszerint nemes gyümölcsöt termő fává serdüljön, melynek árnyékában gyom nem tenyészik. De bizonyára öröm és büszkeség is hat át minden kobleket, — annak érzése sőt tudása, hogy mindenitt egybegyűlt rendek és tartományok legbensőbbben összekötvék a hazának, istenadta nemes királyunknak és magas házának izzó szeretete által. Ezt valamennyien hangosan és örömmel vallották. Bármilly különbözők és tömkelegesek legyenek az itt javasolt és megkezdett utak, bizzunk, hogy mindazok kiket rajtok ez érzelm vezet, egy czél felé fognak vezéreltetni: a haza becsületének 's anyagi és szellemi virágzása függetlenségének erősítéséhez; a porosz nemzet dicsőségéhez, rendek által magásra emelt és erősített értetlen korona alatt, a nemes Hohenzollern házból királyainak fején. — E remények kifejezésével, mely önöket hazavivő utjukban kísérje, miszerint ott is e magasztos czél elérésére hassanak, — a király ő felségének parancsolatjára az első egyesült orsz. gyűlést ezenel berekesztetnek nyilvántanom.” E beszéd után az országgyűlés elnökének Solms-Lich herczegnek felkiáltása: „Eljen a király!” a gyűlés által háromszor visszhangoztatván, a rendek szétszórtak.

Gr. Dessoewffy Emil vezérlele melioit szerkeszté Szenvoy Józsof. (Szerkesztéségi szállás ur-utca Horvath-ház 540d. sz. a. 1. em.)

Hivatalos tudósítások.

(684) Birói árverés. (1) Folyó évi július 9kén d. u. 3 órákor József-tér Almay-házban váltótörvényszékiileg lefoglalt ingóságok el fognak adatni. Kelt Pesten július 6kán 1847. Keszi Nagy Dániel végrehajtó.

(690) Haszonbérlet. (1, 3) A' sóvári kir. fő-igazgatóság részéről köröztek: hogy a' sóvári kir. serház 's pálnka főzés a' hozzátartozó jogokkal, alkalmakkal, szerekkel, edényekkel 's kerttel együtt 1848diki februar hó 1-től 1853diki october utoljág, — azaz öt évre 's 9 hónapokra folyó 1847diki évi július 13dikán Sóvárott tartandó közárverés után kibérletni fog.

(613) Már holnapután szombaton (8, 0) f. évi július 10-én végrehajtatik a' nagy sorshuzás, mellynél elnyeretik a' Vogelsang-birtok, üveggyár- és két kuttenbergi házzal együtt, vagy e' 3 reallitásért váltáságul 200,000 frt.

A' sorsjegyeknek 4 nyeremény-összetbeni sajtáságos felosztása — melly szerint a' nyeremények valamennyi sorsjegy közt általában fel vannak osztva — a' részvelelre igen kínálkozó és érdekes; melly felöl a' játékterv körülményes utasítást nyujt. E' sorsjáték által a' részvevőknek következő nyeremények ajánlatnak: 200,000 — 20,000 — 15,000 — 10,000 — 8,000 — 6,000 — 5,000 — 4,000 — 3,200 — 3,000 — 2,500 — 2,000 — 1,500 — 1,200 — 1,000 — 1,000 — 1,000 — 1,000 — 1,000 — 1,000 — 1,000 — 1,000 — 1,000 — 1,000, több 800, 500, 480, 400, 320, 300, 250, 200, 160, 150, 125 'stb. 'stb. frtjával. Sorsjegyek mind a' négy nyeremény dotatiból kaphatók ugy az alulirt nagykereskedőház által, valamint minden vidéki hiteles kereskedésben. A' jutalom-sorsjegyek, mellyek e' sorsjátéknál csak mérsékelt mennyiségben léteznek, nálunk már mind elfogytak. Bécs, június 15-én 1847. Zinner D. és társa es. kir. szab. nagykereskedők. Sorsjegyek mind a' négy dotatiból kaphatók Pesten Lueff M. illatszerekkereskedésében Kristóftéren a' „Minervánál“.

Valóságos tokaji borok nagyszerű rakhelye Pesten Hausner Ferencz Lipótnál.

A' nagyhirű költöként, hogy a' borok legnemesbiké, 's egyszersmind király a' tokaji, az már jóval előzött, és számtalanszor elmondott; — de sajnosan kell tapasztalni, hogy ezen isten ital legtöbbször és pedig sokak által, mazsola-szólló főzetékből meghamisítottan készitettek az eladásra, 's így helyben is valódi tokaji bor ritkán és nem mindenütt kapható; minek természetes következménye: hogy ezen ritka jószág bor, sok közepeszerű külföldi boroknál kevésbé becsültetik.

Bátorkodom ennekokáért én alulirt a' vastuskóhoz cizmzett bor- és fűszerárusi kereskedésben eredeti hordókban és részletesen rendezett, valódi és természetes tokaji-bor, aszubor és essentiát, mellyet a' hegyaljai legnagyobb híri szőlőhegyek birtokosaitól, 's egyszersmind a' legjobb évek terméséből szerzek be, — a' t. cz. közönség figyelmébe ajánlant, — azon szerény megjegyzettel: hogy nálam egyedül csak az igazi és valódi tokaji borok szolgáltatnak ki. Szabadon itt hivatkoznom a' már eddig is birt közönség közbizodalma, mellyet egyedül hi kiszolgáltatás által leheték szerencsés megszerezhetni: sőt szabadon mintegy tanulságul felhívnom a' „Magyar Gazda“ című folyóirat 39dik száma f. évi maus 16kán történt hegyaljai levelezője által megemléstere érdemesnek talált, — az általam tett, — hegyaljai-borok nagyszerű bevizsgálását; — szabadon végtére azon hiedelmet táplálnom: hogy én, ezen új 's nagyszerű vállalatommal utóbbra a' nagybecsű közönség bizodalmat, — gyakorubb megrendelések által, — a' minden várokozásnak tökéletesen megfelelő kiszolgáltatást, bírandom. Ajánlva egyszersmind száznál több külföldi bel- és külföldi hasonlólag részint üvegekben, részint akonkénti boraim válogatott rakkelyét, a' minden tekintetben tökéletesen felszerelt fűszerárui tárával együtt. — Pesten 1847diki évi július havában. Hausner Ferencz Lipót polgári bor- és fűszerárusi, a' „vastuskóhoz“ cizmzett házbán.

(687) (1, 4) Tulajdonos Borsos Márton. — Nyomatja Landerer és Heckenast Pesten.

(683) Birói árverés. (1, 2) Pest városi la'os és posztó-nyíró Szarka Ferencz esdőtömegéhez tartozó mindennemű posztó-nyíró mesterségi eszközök folyó évi július 20kán a' József-piaczon Gross-Féle házbán közárverés után el fognak adatni. Grosz Ferencz tömegednök.

(693) Hirdetmény. (1, 3) A' tiszavölgyi társulat t. dobi osztálya e' f. hó 20dik napján sz. kir. Debreczen városában a' város-háza terében társulati közgyűlést tartand, mellyre az illető érdekeltek, ezenel meghivatnak. T. Kenézen július 1-jén 1847. Drevenyák Ferencz társulati alelnök.

(695) Duna-Földvár. (1, 3) Az uradalmi serház minden épületekkel és butorokkal, folyó hó 15dik napján árverés után bérbe fog adatni; mellyről a' bérleti kívánók szokott bánatpénzzel fentebbi napon reggeli 9 órákor az uradalmi irodába megjelenve, a' feltételeket megtudandják. Kelt Duna-Földváron 1847. évi július 1jén.

(675) Ló-eladás. (2, 2) Kis-Kun kerületbe, a' pákal pusztán Félégyházától egy órányi távolságra — folyó évi július 19dik napján reggeli órákban a' pákai ménes intézetben levő fölösleges lovak nevezetesen: 5 darab kanca kis csikóval együtt, 3 „ meddő, 2 „ felállított csödör 5 éves, 2 „ 4 éves világosfej csödör kocsió, 1 „ 5 „ paripa, 1 „ 2 „ kanca, 1 „ 1 „ kanca-lovak árverés után készpénz fizetés mellett eladattanak.

(667) Árverési hirdetmény. (2, 3) A' pesti kir. főzalog-hivatala részéről ezenel közhírte tétetik, hogy az 1846. évi aprilis havában elzalogított és 1847. évi július 13dik napjág ki nem váltott, sem ujra át nem tett, 's jelesen öllözet darabok fehéreneműek, czin és vörösréz 's több nemű tárgyakból álló zalogtárgyak, f. évi július 11. és 15kén — az elzalogított ékszerék pedig, mellyek szinte a' fenérintett 1846. évi aprilis hóban elzalogítottak, de két héttel később, azaz 1847. évi július 29kén nyilvános árverés után a' többet ígérőknek el fognak adatni. — Közhírül adatik egyszersmind, hogy az 1847. évi martius hóban egyenkint, vagy más tárgyakkal elzalogított — 's csak 3 hónapra átvett és 1847. évi július 13-ig ki nem váltott prémes ruhák, szinte 1847. évi július 14kén nyilvános árverés után a' többet ígérőknek át fognak adatni. — Nemkülönbön azon nyilvános cs. kir. statuspapirosok 's bank részvények, mellyek 1846. évi dec. hóban elzalogítottak és csak 6 hónapra vétettek át, 's a' mellyek 1847. évi július 28-ig se ki nem váltottak, sem pedig ujra át nem tétettek, mint lejártaknak tekintetnek, és 1847kén évi július 29kén a' fenálló folyamok szerint eladand fognak. — Végül köztudomásra juttatik, hogy az alább következő hivatali számok szerint elzalogított tárgyak,

Table with columns: A' zalog-jegyek folyó számai, Az elzalogított tárgyak nap-, hónapja és évi, A' felveendő maradványok pengő pénzben. (ft. kr.)

A' lejáratú idő 1848-ik évi januar 8-ika.

Vertical text on the right edge of the page, partially cut off.